
CYRIL LUCARIS'IN İNANÇ BILDIRGESİ

(DOĞU ORTODOKS, 1629)

Cyril Lucar ya da Lucaris, 1572 yılında Yunanistan'da doğmuştur. İstanbul Grek Ortodoks Patrikliğine kadar yükselmiş olmasına rağmen, Cyril 16. yüzyıl Kalvinizm'inden oldukça etkilenmiştir. Sonuç olarak da, Protestan Reform ruhuyla ve güçlü bir şekilde Roma Katolikliğine karşı gelerek, Ortodoksluk inancında Kalvinizm yönünde devrim yapma girişiminde bulunmuştur.

Cyril'in inandıklarının özeti niteliğinde olan ve orijinal olarak Latince yazılmış olan bu on sekiz noktadan oluşmuş inanç bildirgesi, 1629 yılında Cenevre'de yayınlanmıştır. Bu bildirge, Doğu Ortodoks dini uygulamalarının bazı temel doktrinlerine meydan okuduğu için, diğer Ortodoks önderler arasında anında şiddetli tepkilerin doğmasına neden olmuştur. 1672 yılında, Cyril'in iddialarını çürütmek için, Yeruşalim'den bir Doğu Ortodoks Kilisesi Meclis'i (Sinod) çağrılmıştır. Ortodoks önderleri, Cyril'in inanç bildirgesinin, Doğu kiliseleri arasında kendi etkilerini yaymak için Kalvinistler tarafından sahtekar bir şekilde düzenlendiğini ileri sürmüşlerdir. Bu önderler, Cyril'in bilinen yazılarından alıntılar yaparak Cyril'in inanç bildirgesinde belirttiği düşüncelerin arkasında olmadığını göstermeye çalışmışlardır. Buna ilaveten, bu bildirgenin bir Ortodoks Patriği tarafından yapılan resmi bir bildiri olmadığını ileri sürmüşlerdir.

1672 yılında Yeruşalim Meclisi, Ortodoks öğretisindeki devrime yönelik diğer girişimleri ciddi bir şekilde reddetmiş ve de hem Protestan Reformu'na hem de Katoliklik'e karşı Ortodoks inançlarını güçlendirmiştir. Meclis hemen kendi bildirgesi olan Dositheus (Yeruşalim Patriği) Bildirgesi'ni yayınlamıştır. Meclis, bu bildirgede Cyril'in 18 maddesini çürütmeye çalışmış ve kateşizm tarzında dört soru eklemiştir. En sonunda Cyril, siyasi oyunlar oynamaktan suçlanmış ve 1638'de Osmanlı nezaretinde iken öldürülmüştür.

İNANÇ BILDIRGESİ

İstanbul Patriği olan Cyril, Grekler'in, yani Doğu Kilisesi'nin, imanını ve dinini araştıranlara yardımcı olması amacıyla, bu küçük inanç bildirgesini, Tanrı ve

insanın şahitliği önünde ve ikiyüzlülük yapmadan temiz bir vicdan ile Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla yayınlamaktadır.

BÖLÜM 1

Gerçek, Her Şeye Gücü Yeten ve Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olan Üç Kişi'ye sahip Tanrı'ya inanıyoruz. Baba sahip olunmamıştır; Oğul ise Baba Tanrı tarafından dünyanın yaratılışından önceden beri sahip olunmuştur ve Baba ile aynı öze sahiptir; Kutsal Ruh da Oğul aracılığıyla Baba'dan gelmektedir ve hem Baba hem de Oğul ile aynı öze sahiptir. Bu aynı öze sahip Üç Kişi'ye Kutsal Üçlü Birlik diyoruz. Kutsal Üçlü Birlik, tüm yaratıklar tarafından daima bereketlenmeli, yüceltilmeli ve tapınımalıdır.

BÖLÜM 2

Kutsal Yazılar'ın Tanrı tarafından verildiğine ve Kutsal Ruh'tan başka yazarının olmadığına inanıyoruz. Buna şüphesiz öyle inanmalıyız çünkü öyle yazılmıştır. Peygamberlerin sözleri bizim için daha büyük kesinlik kazandı. Gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncaya dek, karanlık yerde ışık saçan çıraya benzeyen bu sözlere kulak vererseniz, iyi edersiniz. Kutsal Yazılar'ın yetkisinin Kilise'nin yetkisi üzerinde olduğuna inanıyoruz. Kutsal Ruh tarafından öğretilmenin bir insan tarafından öğretilmekten çok farklı olduğuna inanıyoruz; çünkü insan cahilce bir hatadan ötürü aldatıp aldanabilir, fakat Tanrı'nın Sözü ne aldatır, ne aldanır, ne de hata yapar. Tanrı'nın Sözü yanılmaz ve sonsuz yetkiye sahiptir.

BÖLÜM 3

En merhametli olan Tanrı'nın Kendi seçilmişlerini, yücelik için, dünyanın yaratılışından önce belirlediğine inanıyoruz. Tanrı bu seçimi yaparken de, insanların işlerinin herhangi bir yönüne bakmamış, Kendi iyi iradesi ve merhametinden başka hiçbir dürtüden etkilenmemiştir. Benzer şekilde, dünyanın yaratılışından önce, Kendi hoş görmeyeceği davranışlardan ötürü reddedeceği kişileri reddetmiştir. Eğer Tanrı'nın bu mutlak davranış biçimini merak ediyorsanız, bu davranışın nedeni Kendi iradesidir. Ancak, eğer Tanrı'nın dünyanın yönetiminde kullanılması için sağladığı iyi düzen yasalarına ve ilkelerine bakarsanız, Tanrı'nın bu davranışının nedeni Kendi adaleti olduğunu görürsünüz, çünkü Tanrı merhametli ve adildir.

BÖLÜM 4

Tanrı'nın Baba, Oğul ve Kutsal Ruh olan Üçlü Birlik Tanrısı olduğuna ve görünen ile görünmeyen her şeyin Yaratıcısı olduğuna inanıyoruz. Görünmeyen şeyler ile melekleri, görünen şeyler ile gökleri ve göklerin altında bulunan her şeyi kast ediyoruz. Yaratıcı'nın doğasının iyi olmasından dolayı, her şeyi iyi olarak yaratmıştır ve Kendisi kötü hiçbir şey yapamaz. Eğer ortada bir kötülük varsa, bu ya Şeytan'dan ya da insandan kaynaklanmıştır. Bizler için kesin olan kural şudur: Tanrı ne kötülüğün Yazarıdır, ne de herhangi bir sebepten ötürü günah O'na atfedilemez.

BÖLÜM 5

Tüm her şeyin Tanrı'nın takdiri ile yönetildiğini ve dolayısıyla detayları kurcalamak yerine bundan ötürü Tanrı'ya hayranlık duymamız gerektiğine inanıyoruz. Hem kapasitemizi açtığı için, hem de olan şeylerin sadece kendilerine bakarak gerçek nedenlerini anlayamayacağımız için, bizi geliştirmeyecek birçok söz söylemektense, olanları sükûnetle ve alçakgönüllülükle kabul etmemizin daha iyi olacağını düşünüyoruz.

BÖLÜM 6

Tanrı tarafından yaratılan ilk insanın, Tanrı'nın buyruğunu hiçe sayıp yılanın aldatici öğüdüne uyduğu için Cennet Bahçesi'nde günaha düştüğüne inanıyoruz. O andan itibaren orijinal günah ilk insanın soyuna etki etmektedir. Dolayısıyla bu günahın yükünü taşımayan veya yaşamında bu günahın ürünlerini hissetmeyen, bedenden doğmuş bir insan yoktur.

BÖLÜM 7

Rabbimiz İsa Mesih'in Kendisi'ni boş kıldığına, yani Kendi doğasının üzerine insan doğasını aldığına inanıyoruz. İsa, Kutsal Ruh tarafından bakire Meryem'in rahmine düşmüş, doğmuş, ölümü tatmış, gömülmüş ve yücelikle dirilmiştir ve böylece tüm imanlılara kurtuluş ve yücelik getirmiştir. Bizler O'nun ölüleri ve dirileri yargılamak üzere tekrar gelişini beklemekteyiz.

BÖLÜM 8

Rabbimiz İsa Mesih'in, Babası'nın sağ tarafında oturduğuna, orada bizim için aracılıkta bulunduğuna, tek başına gerçek ve adil Baş Kahinimiz ve aracımız olduğuna, Kendi halkıyla oradan ilgilendiğine ve Kilisesi'ni birçok bereket ile donatıp güçlendirerek yönettiğine inanıyoruz.

BÖLÜM 9

İmansız hiçbir insanın kurtulamayacağına inanıyoruz. İman demekle, Mesih İsa'da bizleri aklayan, Rabbimiz İsa Mesih'in yaşam ve ölümünü temin eden, Müjdeyi yayan, onsuz kimsenin Tanrı'yı hoşnut edemeyeceği imandan bahsediyoruz.

BÖLÜM 10

Yeryüzündeki vatanlarından ayrılarak şu anda cennette olan ve henüz yaşamakta olan ve cennete doğru olan yolculuklarına devam eden tüm Mesih imanlılarını içeren ve evrensel olarak adlandırılan Kilise'ye inanıyoruz. İsa Mesih'in tek başına bu Kilise'nin başında olduğuna (çünkü hiçbir ölümlü insan asla Kilise'nin başı olamaz) ve Kilise yönetiminin dümenini elinde tuttuğuna inanıyoruz. Nitekim yeryüzünde bir yöneticiye sahip birçok görünür kilise vardır, ancak bu yöneticiler o kilisenin başı olarak adlandırılmazlar çünkü o yönetici de o kilisenin bir üyesidir.

BÖLÜM 11

Evrensel Kilise'nin üyelerinin, ikiyüzlülerin sayısının ve birlikteliğinin dışında kalan (çünkü görünen kiliselerde bu kişiler, aynı buğdayın arasındaki deliceler gibidirler), kutsal ve sonsuz yaşam için seçilmiş olduğuna inanıyoruz.

BÖLÜM 12

Yeryüzündeki Kilise'nin Kutsal Ruh tarafından kutsal kılındığına ve yol gösterildiğine inanıyoruz. Kutsal Ruh, imanlılara gerçeği öğretmesi ve onların anlayışlarındaki karanlığı kaldırması için Mesih'in Baba'dan bizlere gönderdiği gerçek Tesellici'dir. Çünkü yeryüzündeki Kilise'nin gerçek yerine yanlış seçerek hata yapabileceği kesindir ve gerçektir. Kilise'nin sadık hizmetçilerinin emekleri üzerinde derin düşünülerek anlaşılrsa da, Kilise'nin hatasından bizi ölümlü bir insan değil, sadece Kutsal Ruh'un ışığı ve öğretisi özgür kılabilir.

BÖLÜM 13

İnsanın eylemleriyle değil imanı aracılığıyla aklandığına inanıyoruz. Ancak, imandan bahsettiğimizde, Mesih'in doğruluğu olan ve kurtuluşumuz için bize verilen, uygulanan bağdaşık ve amacı olan imanı anlamaktayız. Bunu iyi işlere olan önyargımız olduğu için söylemiyoruz, çünkü imanımıza tanıklık eden ve çağrılmışlığımızı onaylayan gerekli araçlar oldukları için, gerçeğin kendisi bize iyi işlerin ihmal edilmemesini söylemektedir. Ancak, eylemlerin kurtuluşumuz için yeterli olduğu, Mesih'in yargı kürsüsü önünde durmamıza olanak vereceği ve de eylemlerdeki herhangi bir değer bize kurtuluşu bahşedeceği iddialarının yanlış olduğu, insan zaaflarına bakılarak görülmektedir. Sadece ve sadece tövbekara uygulanan Mesih'in doğruluğu imanlıyı aklayıp kurtarmaktadır.

BÖLÜM 14

Özgür iradenin, yeniden doğmamış kişide ölü olduğuna, çünkü bu iradenin hiçbir iyi iş yapamayacağına ve yaptığı her şeyin günah olduğuna inanıyoruz. Ancak, yeniden doğmuş kişide, Kutsal Ruh'un lütfu aracılığıyla bu irade harekete geçmekte ve gerçekten işlemektedir, fakat bunu lütfun yardımı olmadan yapmamaktadır. Bu yüzden, yeniden doğmak ve iyilik yapmak için, lütfun önden gitmesi gerekmektedir. Yoksa insan, aynı Yeruşalim'den Eriha'ya giderken hırsızların saldırısına uğramış olan adamın sahip olduğu kadar yara içindedir ve tek başına hiçbir şey yapamaz.

BÖLÜM 15

Rabbimizin Müjde'de Kilise olarak bizlerden yapmamızı istediği Evanjelik Sakramentlere ve bunların iki tane olduğuna inanıyoruz. Sadece bu iki Sakrament bize teslim edilmiştir ve bunları bize teslim eden bunların dışında başka bir şey teslim etmemiştir. Ayrıca, onların Söz'den ve Madde'den ibaret

olduğuna, Tanrı'nın vaatlerinin mührü olduklarına ve bize lütuf bahşettiğine inanıyoruz. Ancak, Sakrament tam ve bütündür, yani bu dünyevi maddenin ve Rabbimiz İsa Mesih tarafından buyrulan bu maddenin kullanıldığı bu dışa yönelik eylemin gerçek bir imanla birleşmesi zorunludur; çünkü imandaki kusur bu Sakrament'in bütünlüğüne zarar vermektedir.

BÖLÜM 16

Vaftizin Rab tarafından kurulan bir Sakrament olduğuna ve kişi vaftiz olmadıkça, ölümü, gömülüşü ve görkemli dirilişü ile Vaftizin tüm erdem ve faydasını geçerli kılan Mesih ile bir paydaşlığı olmadığına inanıyoruz. Bu yüzden, aynen Müjde'de Rabbimizin buyurduğu şekilde vaftiz olanların hem orijinal hem de kendi işledikleri günahlarının bağışlandığından eminiz; çünkü Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adında kim yıkanır, o kişi yeniden doğmuş, günahlarından arınmış ve aklanmış olur. Ancak, vaftizin tekrarlanması konusuna gelince, yeniden vaftiz olma üzerine bir buyruk olmadığı için, bu hayasız fikirden kaçınmalıyız.

BÖLÜM 17

Rabbimiz tarafından buyrulan diğer Sakrament'in Rabbin Sofrası olduğuna inanıyoruz. Çünkü Kendisini bizim uğrumuza verdiği gece Rabbimiz eline ekmeği alıp bereketledi ve öğrencilerine şöyle dedi, "Alın ve yiyin; bu Benim bedenimdir". Ardından, kâseyi alıp şükrettikten sonra şöyle dedi, "Bunun hepsini için, bu birçoğu uğruna akıtılan kanımdır. Bunu beni anmak için yapın". Pavlus da şöyle eklemektedir, "Bu ekmeği her yediğinizde ve bu kâsedan her içtiğinizde, Rab'bin gelişine dek Rab'bin ölümünü ilan etmiş olursunuz". İşte bu, bu harika Sakrament'in saf ve kurallara uygun bir şekilde oluşturulmasıdır. Rabbin Sofrası yürütülürken Rabbimiz İsa Mesih'in gerçek ve mutlak mevcudiyetini ilan etmiş oluruz. Ancak bu mevcudiyet, imanımızın gerektirdiği gibi, bir insan icadı olan Rabbin Sofrası'ndaki ekmeğ ve şarabın gerçekten İsa Mesih'in bedeni ve kanı olduğunu ileri süren öğretiş değildir. Çünkü imanlının Rabbin Sofrası'ndaki Mesih'in bedeninden alırken, dişleriyle parçalayarak yediğini değil, ruhun anlayışü ve hissetmesi ile kavrayarak aldığına inanıyoruz. Mesih'in bedeni Sofra'daki görünen ekmeğ değil, imanın ruhsal olarak kavradığı ve bize sunduğudur. Bu sebepten ötürü, eğer iman edersek Sofra'ya katılıp ekmeğten yediğimiz, fakat inanmazsak Sofra'nın tüm nimetlerinden mahrum kaldığımız bir gerçektir. Benzer şekilde, Rabbin Sofrası'ndaki kâsedan içmenin de, aynen Mesih'in bedenini yerken olduğu gibi, Rabbimiz İsa Mesih'in gerçek kanına paydaş olmak olduğuna inanıyoruz. Kendi Bedeni için

o sözleri buyuran Kişi, aynı sözleri Kendi Kanı için de buyurmuştur. Bu buyruklar unutulmamalı ve insanın keyfine göre değiştirilmemelidir. Tersine, bu buyruklar bize ulaştırıldığı gibi korunmalıdırlar. Dolayısıyla, Mesih'in bedenine ve kanına yaraşır bir şekilde tamamen paydaş olduğumuzda, gelecek Egemenliği'nin ortak mirasçıları olma ümidiyle Tanrı ile barıştığımızı ve Baş'ımız ile birleştiğimizi onaylamış oluyoruz.

BÖLÜM 18

Ölülerin ruhlarının, şimdiye kadar herkesin yaptığı gibi, ya kutsallık ya da yıkımda bulduklarına inanıyoruz. Çünkü bu kişilerin ruhları bedenlerini terk eder etmez, ya Mesih'e ya da cehenneme giderler. Bir kişi öldüğünde yargılanır, bu yaşamdan sonra tövbe etmeleri için ne bir güç ne de bir fırsat vardır. Bu yaşamda lütuf zamanı vardır, bu yüzden burada aklanan bu yaşamdan sonraki cezaya çarptırılmaz. Fakat aklanmadan ölen sonsuza dek sürecek olan cezaya çarptırılır. Bu yüzden, Araf uydurmasının kabul edilmemesi gayet açıktır. Gerçekte, kişinin kurtuluşu, daha hayatta iken tövbe etmesine ve Rabbimiz İsa Mesih tarafından günahlarının bağışlanmasına bağlıdır.

Ve son olarak, ortaya koyduğumuz bu kısa İnanç Bildirgemiz, bize iftira ve işkence etmekten haz duyanlara kaşı konuşan bir işaret olacaktır. Fakat biz Rabbimiz İsa Mesih'e güveniyoruz ve Kendisi'nin de inananların davasından elini çekmeyeceğine ve de kötülüğün sopasının doğruluğun üstüne düşmesine izin vermeyeceğine inanıyoruz.

Tarih: Mart 1629, İstanbul
Cyril, İstanbul Patriği

Filename: Cyril Lucaris'in İnanç Bildirgesi (Doğu Ortodoks, 1629).docx

Directory:

/Users/darlenenbocek/Documents/ProtestanReform/updated_To_U

PLOAD/DONE

Template: /Users/darlenenbocek/Library/Group

Containers/UBF8T346G9.Office/User

Content.localized/Templates.localized/Normal.dotm

Title:

Subject:

Author: Microsoft Office User

Keywords:

Comments:

Creation Date: 3/9/23 2:07:00 PM

Change Number: 2

Last Saved On: 4/7/23 4:40:00 PM

Last Saved By: Darlene Bocek

Total Editing Time: 1 Minute

Last Printed On: 4/7/23 5:15:00 PM

As of Last Complete Printing

Number of Pages: 7

Number of Words: 1,737

Number of Characters: 11,775 (approx.)